

Τελετή αγιοκατάταξης νέου αγίου της Ορθόδοξης Εκκλησίας Ιεροσολύμων του ιερομάρτυρος Φιλούμενου

Στις 29 Νοεμβρίου του 2009 ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης Θεόφιλος Γ΄ τέλεσε με μεγάλη συρροή κόσμου Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Ιεράς Μονής, Ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής, της Σαμαρείτιδος στο Σιχέμ, συλλειτουργούντων Ιεραρχών του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, Επισκόπων από την Ελλάδα και την Κύπρο, και πολλών κληρικών.

Η Ρώσικη Πνευματική Ιεραποστολή στα Ιεροσόλυμα εκπροσωπήθηκε στην τελετή αγιοκατάταξης από τον Αναπληρωτή Αρχηγό της ηγούμενο Θεοφάνη Λουκγιάνοφ.

Επίσης, στη λειτουργία προσευχήθηκαν αντιπρόσωποι των διπλωματικών σωμάτων της Ελλάδας και της Κύπρου.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα της Ρωσικής Πνευματική Ιεραποστολής στα Ιεροσόλυμα, μετά το πέρας της λειτουργίας λιτανεύθηκε με λαμπρότητα η λάρνακα με σταγόνες αίματος του Αγίου.

Να αναφερθεί, ότι πριν τη λιτανεία ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Θεόφιλος ανέγνωσε την Πράξη της αγιοκατάταξης του Αγίου Νεομάρτυρα Φιλουμένου Αγιοταφίτου, ηγούμενου του προσκυνήματος του Φρέατος του Ιακώβ.

Στο λόγο που εκφώνησε μπροστά στα πλήθη, ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας επισήμανε το γεγονός, ότι αμέσως μετά το διορισμό του στη διακονία στο Φρέαρ Ιακώβ, ο πατήρ Φιλουμένος αποκαλείτο από την Αγιοταφική Αδελφότητα νεομάρτυρας, με αυτό τον τρόπο προφητεύοντας το μαρτυρικό του θάνατο στις 16(29) Νοεμβρίου του 1979.

Λίγο πριν το φόνο του πατρός Φιλουμένου στο μοναστήρι, που υπηρέτησε αυτός, έφτασε μια ομάδα ανθρώπους οι οποίοι απαίτησαν την αποκαθήλωση των εικόνων και των σταυρών από το Φρέαρ του Ιακώβ με πρόσχημα ότι τα χριστιανικά σύμβολα τους ενοχλούν και δε μπορούν να προσεύχονται στον ιερό αυτό τόπο. Ο ηγούμενος της Μονής αρνήθηκε, επικαλούμενος την ιστορία πολλών αιώνων, κατά τις οποίες το ιερό ανήκε στους ορθοδόξους. Η ομάδα έφυγε με απειλές, ύβρεις και αισχροτήτες του είδους που οι ντόπιο χριστιανοί υποφέρουν τακτικά.

Την ημέρα μνήμης του Αγίου Αποστόλου Ματθαίου οι φονείς όρμησαν στο μοναστήρι, χτύπησαν το

μάρτυρα με τσεκούρι στο πρόσωπο, αφήνοντας δυο πληγές σε σχήμα σταυρού και κόβοντας ένα-ένα τα δάκτυλα στο δεξί του χέρι. Δεν αρκέστηκαν όμως στον άγριο φόνο ενός πράου κληρικού, αλλά διέπραξαν και την ιεροσυλία.

Στις 17 (30) Νοεμβρίου 1983 ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Διόδωρος με συνοδεία των επισκόπων, αρχιμανδριτών, ιερέων και μοναχών προέβη στην ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Αρχιμανδρίτη Φιλουμένου, τα οποία μετά από τη δέουσα περιποίηση τοποθετήθηκαν για ένα διάστημα στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος της Πατριαρχικής Σχολής της Σιών και μετέπειτα ενταφιάστηκαν πάλι στο κοιμητήριο της Σιών.

Να αναφερθεί, ότι το ιερό σκήνωμα του Αγίου ήταν σχεδόν άφθαρτό και ευωδιάζε.

Στις 8 Ιανουαρίου 1985 πραγματοποιήθηκε η δεύτερη ανακομιδή κατά την οποία τα λείψανα του Αγίου Φιλουμένου τοποθετήθηκαν στην υάλινη λειψανοθήκη στο βόρειο τμήμα του ιερού βήματος στο ναό της Αγίας Σιών.

Στις 29 Αυγούστου του 2008, την παραμονή των εγκαινίων του Ιερού Ναού της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος στο Φρέαρ του Ιακώβ στη Σαμάρεια, που μόλις αποπερατώθηκε, τα ιερά λείψανα μετακομίσθηκαν με πομπή στο Σιχέμ.

Ο Άγιος Φιλούμενος κατά κόσμος Σοφοκλής γεννήθηκε στην Λευκωσία, στις 15 Οκτωβρίου 1913. Το 1927, σε ηλικία μόλις 14 ετών ενεγράφη ως δόκιμος μοναχός μαζί με τον αδελφό του κατά σάρκα Αλέξανδρο, στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου. Εκεί έμειναν 6 περίπου χρόνια, όταν ο Έξαρχος του Παναγίου Τάφου τους πήρε για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο του Πατριαρχείου στα Ιεροσόλυμα, όπου βρέθηκαν το 1934, μαθητές στην Σχολή της Αγίας Σιών.

Το 1937 εκάρησαν μοναχοί παίρνοντας ο Σοφοκλής το όνομα Φιλούμενος και ο Αλέξανδρος το όνομα Ελπίδιος. Στις 5 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου χειροτονήθηκαν διάκονοι και το 1939 αποφοίτησαν από το Γυμνάσιο του Πατριαρχείου. Ο π. Ελπίδιος έφυγε από την Αγία Γη, υπηρετώντας σε άλλους τόπους. Ο Άγιος Φιλούμενος παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα για 45 συνεχή χρόνια, μέχρι το μαρτύριό του.

Την 1 Νοεμβρίου του 1944 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και αφού πέρασε από διάφορες διακονίες μέσα στο Πατριαρχείο και διορίστηκε σε διάφορες θέσεις υπηρετώντας πάντοτε με ευθύνη και φόβο Θεού, στις 8 Μαΐου του 1979 μετατέθηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ όπου υπηρέτησε μέχρι το μαρτυρικό του θάνατο, στις 29 Νοεμβρίου του ίδιου έτους.

Πριν διορισθεί ηγούμενος της Ιεράς Μονής στο Φρέαρ Ιακώβ, υπηρέτησε στους διάφορους Ιερούς Ναούς των ενοριών και Ιερών Μονών των Αγίων Τόπων στα Ιεροσόλυμα, Ιάφφα και Ραμάλλα.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/58098/>